

## Arrest

nr. 202 230 van 11 april 2018  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. KÖSE  
André Dumontlaan 210  
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 februari 2018.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.*

*Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als*

*vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.*

*2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar huidige tweede asielaanvraag deels steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar vorige, eerste asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk het feit dat zij door haar ouders naar het buitenland werd gestuurd nadat haar oudere zus door militairen werd verkracht.*

*Verzoeksters eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. X van 22 april 2016 omdat haar asielrelaas ongeloofwaardig is. De Raad stelde o.a. vast en oordeelde dat verzoekster haar beweerde recente herkomst uit en verblijf in (Jaffna, het noorden van) Sri Lanka, en bijgevolg ook de door haar voorgehouden asielmotieven die onlosmakelijk verbonden zijn aan haar beweerde recente herkomst uit Jaffna, niet aannemelijk maakte. Daarnaast maakte verzoekster niet aannemelijk een connectie te bezitten met het LTTE via haar vader.*

*Ter ondersteuning van haar huidige tweede asielaanvraag legt verzoekster bijkomende verklaringen af - ze verklaart lid te zijn geworden van twee Tamil-organisaties in België en te hebben deelgenomen aan de herdenkingsdag op 18 mei 2017 en vreest, aangezien zij samen met haar broer op deze activiteiten werd gefotografeerd, bij een terugkeer naar Sri Lanka opnieuw te worden lastig gevallen door het leger-, en legt volgende documenten neer: een lidkaart van de 'Tamil Youth Organisation', een brief van het 'Tamil Coordinating Committee Belgium', een infobrochure in verband met de herdenking op 18 mei, schoolcertificaten uit Sri Lanka, en negen foto's waarop zij samen met haar broer te zien is tijdens de herdenking op 18 mei 2017.*

*3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

*Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).*

*4.1. Aangezien reeds in het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. X van 22 april 2016 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vrees voor*

vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoekster naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die haar geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoekster niet aantoonbaar in haar land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van enkele theoretische beschouwingen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen geenszins weerlegt, noch ontkracht.

4.2. Het middel is onontvankelijk waar het betrekking heeft op de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen in het kader van verzoeksters vorige, eerste asielaanvraag. Immers, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moet deze als vaststaand worden beschouwd. Verzoekster kan de mogelijkheid om een volgende asielaanvraag in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake een eerdere asielaanvraag (RvS 15 september 2004, nr. 134.977).

4.3. Waar verzoekster thans in haar verzoekschrift aanvoert dat "in casu niet aan de draagkrachtvereiste (feitelijke aanvaardbaarheid en de juridische aanvaardbaarheid) is voldaan, temeer de bestreden beslissing verkeerdelijk stelt dat de door verzoekster aangebrachte gegevens geen nieuwe gegevens uitmaken in de zin van artikel 51/8 Vw., lijkt geen twijfel" en zij vervolgens (oud) artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet citeert, gaat zij er geheel aan voorbij, minstens verliest zij geheel uit het oog dat artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet een vijftal jaar geleden werd gewijzigd door de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Het nieuwe/huidige artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet luidt namelijk als volgt: "Indien de vreemdeling een volgende asielaanvraag indient bij één van de door de Koning ter uitvoering van artikel 50, eerste lid, aangewezen overheden, neemt de minister of zijn gemachtigde een verklaring af van de asielzoeker met betrekking tot de nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, en de redenen waarom de asielzoeker deze elementen niet eerder kon aanbrengen.

Deze verklaring wordt ondertekend door de asielzoeker. Indien deze dit weigert, wordt hiervan melding gemaakt op de verklaring evenals, in voorkomend geval, van de redenen waarom hij weigert om te ondertekenen. Deze verklaring wordt onverwijld overgezonden aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen."

De verwijzing van verzoekster(s) raadsman naar niet langer vigerende wetgeving en de argumentatie hieromtrent in het verzoekschrift is dan ook niet dienstig, noch ernstig.

4.4. Verzoekster gaat voorts in haar verzoekschrift niet of nauwelijks in op, minstens ontkracht, noch weerlegt zij de verschillende concrete motieven uit de bestreden beslissing.

Zij verwijst o.a. zeer algemeen naar de door haar in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde documenten, zonder echter een ander licht te werpen op de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing waarbij onder meer het volgende wordt vastgesteld: "Met betrekking tot de bijkomende verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag eveneens werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Zo bleek u in het kader van uw eerste asielaanvraag ook weinig op de hoogte te zijn van de Tamilgemeenschap in Sri Lanka, wist u uw band met de LTTE niet aannemelijk te maken en bleek u amper kennis te hebben over de jarenlange

burgeroorlog die uw herkomstregio heeft getekend. Niettegenstaande verklaarde u in het kader van uw tweede asielaanvraag toch lid te zijn geworden van verschillende Tamil-organisaties in België en zelfs te hebben deelgenomen aan een herdenking. Dat u hier nu toch zondermeer op doorgaat, zonder uw eigen geloofwaardigheid te herstellen is op zich eigenlijk al onvoldoende. Bovenal doet dit ook vragen rijzen omtrent de oprechtheid en de beweegredenen van uw lidmaatschap. Gezien het ongeloofwaardige karakter van uw relaas en uw gebrekkige kennis terzake, doet dit immers vermoeden dat u zich enkel lid zou hebben gemaakt met het oog op een eventuele nieuwe asielaanvraag, meer dan dat er ideologische motieven aan de grondslag hiervan zouden liggen. Dit vermoeden wordt bovendien versterkt daar u zelf aangaf pas lid te zijn geworden op 30 mei 2017, en dus slechts een kleine twee weken voor uw tweede asielaanvraag. Het hoeft dan ook geen betoog dat dergelijke documenten, die u ook pas toen verkreeg, een bijzonder gesolliciteerd karakter met zich meedragen en geenszins vermogen uw geloofwaardigheid te herstellen. Dat uw neergelegde attest ook nog eens zou spreken over uw deelname aan verschillende activiteiten, terwijl u er telkens slechts één benoemt, doet verder afbreuk aan de authenticiteit van dit document. Dient nog te worden opgemerkt dat het eigenlijk op zich al bevreemdend is dat u plots zou deelnemen aan dergelijke herdenkingen. Zo had u tijdens uw eerste asielaanvraag geen enkel idee hoe men zo'n "heldendag" in Sri Lanka zou vieren en vreemd genoeg verklaarde u ten aanzien van de DVZ ook nog eens dat u nu pas voor de eerste keer had deelgenomen, daar u niet afwist van het bestaan ervan. Toen u bovendien gevraagd werd naar de inhoud van de neergelegde folder van deze 'herdenkingsdag', moest u het antwoord ook nog eens compleet schuldig blijven. Dergelijke hiaten in uw verklaringen wijzen er dan ook sterk op dat u zich louter en alleen lid zou hebben gemaakt met het oog op een nieuwe asielaanvraag. Bovenstaande vaststellingen zijn tekenend voor uw absoluut gebrek aan oprechtheid en ondergraven uw geloofwaardigheid zo mogelijk nog verder. Wat betreft de door u neergelegde foto's van u en uw broer tijdens de ceremonie merkt het CGVS dan ook op dat zij geen zicht heeft op de omstandigheden waarin deze werden genomen. Het louter voorleggen van dergelijke foto's volstaat hoe dan ook geenszins om enige risico dat u in concreto zou lopen, aannemelijk te maken. Aangaande de overige door u neergelegde schooldocumenten, waarmee u tracht aan te tonen wel onafgebroken in uw beweerde herkomstregio te hebben verbleven, gelden de volgende opmerkingen. Zo hebben documenten slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Het louter neerleggen van documenten, zonder dat deze gepaard gaan met de nodige geloofwaardige en overtuigende verklaringen, volstaan geenszins om uw beweerde herkomst kracht bij te zetten. Dergelijke handgeschreven documenten kunnen wegens het weinig officiële karakter dan ook door eender wie, eender waar worden opgesteld. Dat uw attest niet eens een datum van ondertekening zou vermelden is dan ook vreemd. In ieder geval, dat u deze stukken pas in het kader van uw tweede asielaanvraag neerlegt, ofschoon u daar eerder meermaals de kans toe had gekregen, doet dan ook vermoeden dat deze enkel werden opgesteld ten behoeve van uw asielaanvraag. De verschoning die u hiervoor aanhaalt dat uw advocaat u had verteld dat het niet nodig was deze voor te leggen, overtuigt niet. U, en uw advocaat, werden meermaals gewezen op het belang van deze documenten (zie gehoorverslag A.(...) V.(...) S.(...) CGVS, d.d. 7 september 2015, p. 13-14, 21). Dat u deze documenten reeds sinds 2015 in uw bezit zou hebben, doch deze nooit eerder zou neerleggen is aldus niet ernstig, waardoor dergelijke laattijdigheid uw geloofwaardigheid dan ook finaal ondermijnt. Het CGVS wenst bovendien nog toe te voegen dat het vermoeden dat u Sri Lanka veel langer hebt verlaten dan u wilt doen uitschijnen overigens ook blijkt uit de verklaringen van uw broer A.(...) V.(...) A.(...) J.(...). Immers verklaarde u op 19 januari 2015, zes maanden na zijn vertrek, Sri Lanka te hebben verlaten (zie gehoorverslag A.(...) V.(...) S.(...) CGVS, d.d. 7 september 2015, p. 3). Dat uw broer dan verklaarde Sri Lanka te hebben verlaten in juni 2009, bevestigt het vermoeden dat u Sri Lanka al veel langer hebt verlaten."

Verzoekster, die voor haar vlucht uit Sri Lanka -gelet ook op de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas- niet/nooit in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse overheid stond, beweert thans op zeer algemene, niet in het minst onderbouwde wijze, doch maakt geenszins in concreto aannemelijk dat de Sri Lankaanse autoriteiten van haar activiteit(en) hier in België op de hoogte zouden zijn, laat staan dat zij hierdoor door hen zou worden gevisieerd en vervolgd. Dit blijkt nergens uit en wordt geenszins aangetoond.

4.5. Verzoekster voert verder geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

4.6. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 19 februari 2018, beperkt verzoekende partij zich tot een loutere verwijzing naar het verzoekschrift. Daar verzoekende partij ter terechtzitting van 6 april 2018 slechts stelt te verwijzen naar het verzoekschrift, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de beschikking van 19 februari 2018 opgenomen grond formuleert, dient erop gewezen, dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Derhalve dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS